

om den danske Folkekirke. Den falder ikke sammen med det danske Folk. Det forekommer mig, at denne Henvisning er, om jeg saa maa sige, intetsigende.

Overfor den Bemærkning fra den radikale Ordfører, at Ministeren i et Interview havde udtalt, at han ikke har tænkt paa at fremsætte indgribende Lovforslag, har Ministeren jo fuldstændig gjort Rede for, hvorfor denne Udtalelse kunde fremsættes paa den Tid. Det afgørende er, om der fra Kirkeministerens Side er indgaaet nogen Forpligtelse, der er brudt. Det er aldeles ikke sket i dette Tilfælde; det skete derimod i 1918 fra det ærede Medlems Side.

Povlsen: Jeg er i det heldige Tilfælde, at jeg kan glæde Formanden med at kunne fatte mig meget kort. Der er nemlig ikke, siden jeg sidste Gang havde Ordet, fremkommet noget som helst, som afkræfter, hvad jeg sagde, at dette Udvalg aldeles ikke er tænkt som et Udvalg, der skal forberede Adskillelsen mellem Stat og Kirke. Jeg synes, det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen kunde have slaaet sig til Ro i saa Henseende. Det er slaaet fast fra alle Sider, at Maalet er i Virkeligheden at arbejde hen til en Kirkeforfatning; endogsaa det socialdemokratiske Partis Ordfører udtalte jo, at det var aldeles ubegrundet, naar det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen mente, at Maalet for dette Udvalg skulde være at adskille Stat og Kirke. Men vi ønsker fra vor Side ikke at gaa med til dette Udvalg, som skal forberede en Kirkeforfatning. Vi ønsker, at saa længe Folkekirken opretholdes — og deri turde vi være i Overensstemmelse med Venstre; det er da Venstres gamle Standpunkt —, skal det være Rigsdagen, som har den øverste lovgivende Myndighed for Kirken.

Den ærede Ordfører udtalte, at jeg skulde have sagt, at „uanfægtet“ de J. C. Christensenske Kirkelove kunde der føres et frisindet Kirkestyre. Jeg har aldeles ikke sagt „uanfægtet“, jeg har tværtimod sagt, at jeg vel ser, at der ved de J. C. Christensenske Kirkelove er brudt med den frisindede Udvikling indenfor vor Folkekirke, men trods dette Brud hævder jeg, at hvis der er Villie hos Kirkens Styrelse, kan der i Virkeligheden føres et frisindet Kirkestyre.

Den ærede Ordfører udtalte sin Glæde over, at jeg dog kunde gaa med til Nedsættelse af et Udvalg, og han haabede derfor ogsaa, at vi til syvende og sidst vilde stemme for det her foreslaaede Udvalg. Jeg synes ikke, mine Udtalelser har været saa uklare, at den ærede Ordfører kunde slutte dette;

jeg har klart udtalt, at vi kunde ikke stemme for et Udvalg af en Art som det, der her er foreslaaet, men vi vil stemme imod det ved tredie Behandling. Jeg udtalte — dette skal være henvendt til de ærede Medlemmer Hr. N. Johan Laursen og Hr. J. Oskar Andersen —, at Folketinget er den rette Valgforsamling, naar det gælder Valget af en Repræsentation for de Interesser, det drejer sig om, naar Spørgsmaalet om en Adskillelse mellem Stat og Kirke skal behandles, og i denne Forbindelse maa jeg atter hævde, at ogsaa de, der staar udenfor Folkekirken, har Interesse i denne Sag.

Ordføreren (Kammersgaard): Jeg vil paa det allerbestemteste protestere mod en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Povlsen gaaende ud paa, at jeg skulde have samtykket i, at Formaalet med det hele skulde være at skabe en Kirkeforfatning. Det Bevis, det ærede Medlem forsøgte at levere paa, at dette var Tilfældet, nemlig, at jeg havde protesteret mod en Udtalelse i den af det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen og Meningsfæller skrevne Betænkning, det er fuldstændig ved Siden af. Det, jeg protesterede imod, var, at det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen i Betænkningen vilde hævde, at Spørgsmaalet om Statens og Kirkens Adskillelse vilde overskygge alt andet; men det er noget ganske andet end det, det ærede Medlem Hr. Povlsen her paastod.

Kirkeministeren (Dahl): Overfor de Udtalelser, der er fremkommet i Retning af, at Udvalget ikke skal komme til at drøfte Spørgsmaalet om Statens og Kirkens Adskillelse, skal jeg henvise til Lovforslagets § 1, hvor det udtrykkelig siges, at Spørgsmaalet om Adskillelse mellem Stat og Kirke ligger indenfor det Omraade, hvor Udvalget skal anstille Drøftelser og stille Forslag. Naturligvis vil dette Spørgsmaal blive drøftet indenfor Udvalget, og naturligvis vil der blive stillet Forslag ogsaa i den Retning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 2 af et *Mindretal* (A. M. Hansen og Povlsen) (se Tillæg B. Sp. 1478)

forkastedes med 101 Stemmer imod 19.